

PĂCĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașenești și raional

Arad, anul XIV Nr. 3866

4 pagini 20 bani

Duminică, 13 ianuarie 1957.

Plenara a II-a a CC al U.T.M.

În zilele de 10 și 11 ianuarie 1957 a avut loc plenara a II-a a C.C. al U.T.M. cu următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în mobilizarea tineretului pentru aplicarea în viață a hotărârilor plenare C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.
2. Raport cu privire la munca U.T.M. pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rândul studenților.
3. Aprobarea planului cu privire la pregătirea și participarea tineretului din R.P.R. la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.
4. Raport cu privire la rezultatele acțiunii de preschimbare a documentelor de U.T.M.

Plenara a adoptat hotărâri corespunzătoare în legătură cu fiecare din problemele discutate.

Reparații de tractoare peste plan

Pentru a veni în ajutorul S.M.T.-urilor, Centrul mecanic „Bernat Andrei” a luat măsuri pentru a repara mai multe tractoare și motoare decât s-au planificat pentru actuala campanie de reparații.

Datorită strădaniei întregului colectiv de muncă, din rândul cărui li evidențiem pe muncitorii Francisc Nagy și Adalbert Merkle și pe mecanicul Ioan Turlea, precum și folosirii metodei de lucru pe ansamble de mersuri, 80 la sută din numărul total al motoarelor și tractoarelor au fost reparate și expediate S.M.T.-urilor.

Inițiativa oamenilor muncii — temelia realizărilor noastre viitoare

„Pentru realizarea planului de stat pe 1957 și înlăturarea greutăților ce ne vor sta în cale este necesară mobilizarea tuturor forțelor clasei muncitoare, a poporului muncitor pentru a îmbunătăți organizarea activității economice și pentru a stimula inițiativa creatoare a oamenilor muncii din țara noastră.”

(Din raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956).

Aportul controlorilor de calitate

Controlorii de calitate de la fabrica de mașini-unelte „Iosif Rangheț” Arad dau un aport prețios la bunul mers al muncii. Pe lângă îndeplinirea atribuțiilor lor de control al calității, ei ajută efectiv muncitorii, explicându-le metodele de înlăturare a rebuturilor. În cazul unui produs nou, ei studiază dacă acesta corespunde întru totul cerințelor tehnice. Acum, când se confecționează capul de serie al frezei universale, în jurnalul prototipului, care se află în serviciul tehnic, sînt consemnate prețioase

propuneri făcute de controlorii de calitate din fabrică pentru îmbunătățirea produsului.

Pentru a putea să contribuie și mai mult la îmbunătățirea procesului de producție, pentru a putea da un ajutor mai eficace muncitorilor din fabrică, majoritatea controlorilor de calitate de la „Iosif Rangheț” sînt preocupați de ridicarea nivelului lor de cunoștințe, atât prin cursurile de calificare, organizate în fabrică, cît și prin învățămîntul de cultură generală și învățămîntul superior.

Comitetul de întreprindere să sprijine mișcarea inovatorilor!

La întreprinderea de construcții locale-Arad (I.R.C.L.A.) numărul inovatorilor se ridică la numai 14, deși tov. inginer Carol Virag a făcut unele încercări de a recruta noi inovatori și a dat atenție cuvenită respectării regulamentului de inovații și achitării drepturilor de inovator. Cum însă comitetul de întreprindere nu

s-a îngrijit de atragerea întregului colectiv de muncitori în acțiunea inovatorilor, numărul acestora nu a crescut. Or, pentru o întreprindere ca I.R.C.L.A., actualul număr al inovatorilor este mult prea mic. Comitetul de întreprindere va trebui să privească cu mai multă răspundere această problemă, să se ocupe mai temeinic cu recrutarea de noi inovatori, inițind diverse acțiuni în acest scop ca, de pildă, „săptămîna inovațiilor și raționalizărilor”, organizînd elaborarea de teme de inovații etc.

Greutățile pot fi învinse

Consiliul de conducere al cooperativei meșteșugărești de lemn-mobilă „I. Mai” primește un ajutor foarte mic din partea colectivului de cooperatori în rezolvarea problemelor de producție. La această concluzie a ajuns dacă stai de vorbă cu președintele cooperativei, tovarășul Iovanov.

Lucrătorii cooperativei participă rar la ședințe. De ce?

— Am sesizat de nenumărate ori deficiențele, dar nu s-au luat măsuri — ne-au răspuns mai mulți cooperatori.

S-a semnalat în nenumărate rânduri că materia primă ce o primește cooperativa este de calitate proastă, că lipsa de spațiu face imposibilă o

Se apropie alegerile

La casa alegătorului

Zori de zi. Sirena a anunțat sfîrșitul schimbului de noapte. Muncitorii care au lucrat în acest schimb de la uzinele „30 Decembrie” și locuiesc în împrejurimi se îndreaptă spre casa alegătorului ce funcționează în ca-

drul clubului muncitoresc. Ei vin aici să controleze dacă au fost înscrși pe listele de alegători.

Într-un grup, muncitorul Ludovic Toth discută despre alegerile viitoare. Tov. Florea Dumitru cere lămuriri despre candidatul lor, tovarășa Maria Petrilă.

Tov. Ludovic Toth, care o cunoaște bine, îi spune:

— Tov. Maria Petrilă lucrează la noi în întreprindere de mai mulți ani; a fost în trecut inginer în secția filatură, iar acum este inginer-șef, ca urmare a muncii conștiente și calificate ce a depus-o. Muncitoarele, tehnicienle și inginerile din uzină sînt mîndre că din rândurile lor a fost ridicată o femeie într-un post conducător de mare răspundere din uzină. De aceea, ele, și noi toți, sîntem hotărîți să-i dăm cu încredere votul la 3 februarie.

În acest timp, agitatorul Gavrilă Szeredi, Eftimiu Răpaș și Emilia Răpaș ajută muncitorii să caute dacă au fost trecuți pe listele de alegători. După aceasta muncitorii pleacă acasă, mulțumiți că și-au făcut datoria, controlînd dacă au fost trecuți pe liste.

MIHAI CIURARU,
coresp.

Slabă activitate electorală la Covășint

În comuna Covășint campania electorală, în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională ce vor avea loc la data de 3 februarie a. c., se desfășoară slab. Planul de acțiune întocmit de biroul F.D.P. comunal nu este cunoscut de către toți membrii și, din această cauză, cele mai multe puncte n-au fost duse la îndeplinire. În afară de câteva adunări și programe artistice, alte acțiuni n-au fost întreprinse. Agitația vizuală în legătură cu campania electorală este de asemenea slabă. Materialele electorale trimise de către consiliul raional F.D.P. se găsesc la casa alegătorului și prea puține sînt afișate prin comună.

Biroul F.D.P. comunal trebuie să ia neîntîrziat măsuri pentru intensificarea muncii politice în cadrul actualui campanii electorale, deoarece a mai rămas un timp foarte scurt pînă la 3 februarie.

IATĂ MESAJUL NOSTRU

Un om tînr, plin de dragoste pentru munca-i frumoasă, o intelectuală dornică să știe și să facă zilnic mai mult pentru uzina-i dragă, așa ne-au prezentat-o de fiecare dată propriile fapte, pe tovarășa Maria Petrilă, inginer-șef al uzinelor „30 Decembrie”.

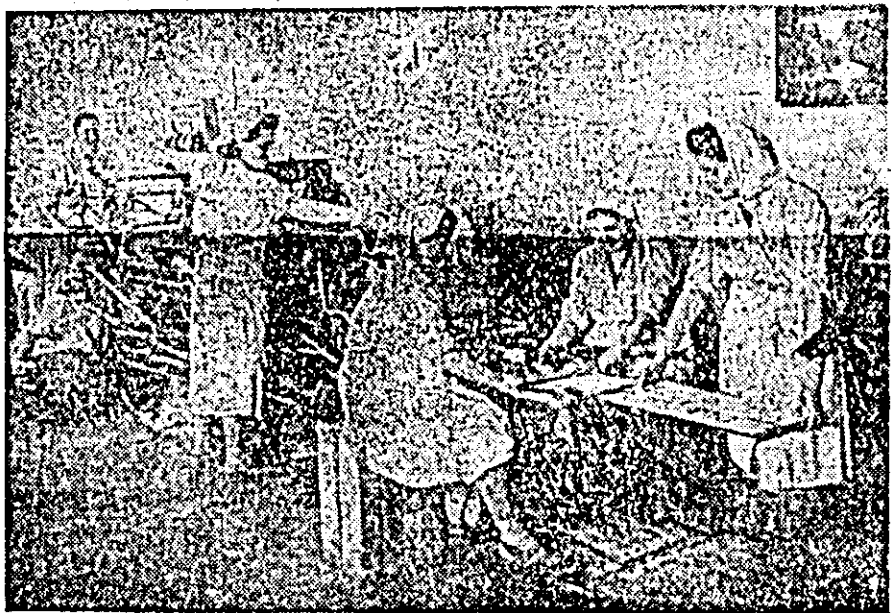
Acum însă pot întregi toate acestea cu o imagine nouă, desebit de frumoasă prin însăși valoarea ei. Am văzut pe Maria Petrilă în mijlocul cîtorva sute de muncitori și familiile acestora; am înțeles cum și-a câștigat această tovarășă încrederea și dragostea a mil de oameni. I-am văzut felul apropiat de a se purta cu ei, simplitatea și căldura cu care le vorbea și mai ales prețul cel-pune în tot ceea ce spunea, pe încrederea în ei, în sprîjinul lor. Două trăsături accentuate au conturat tabloul adunării în care candidata s-a întîlnit cu muncitorii. Pe de-o parte certitudinea că sutele de oameni prezenți o cunoșteau bine pe candidată și că ei vorbeau ca unu vechi și bun prieten, căruia li poți arăta fără șovălaie bucuriile și necazurile tale. Pe de altă parte, modestia și simplitatea cu care le-a vorbit candidată, ale cărei cuvinte, lipsite de orice fel de „înflorituri”, au avut darul să aprindă altă încredere în rândurile acelor care o ascultau.

Ce-au spus oamenii candidații lor? Au vorbit foarte mulți. Muncitori virslnici și tineri, ingineri, gospodine din cartier. „Îți urăm din toată inima spor la muncă — i-a spus cu drag tovarășa Floarea Băneș. Muncitorii din atelierul nostru se bucură sincer că dumneata, tovarășă inginer, ai fost propusă candidată noastră. Te vom alege și te vom sprîjini întotdeauna. Lucrul acesta te rugăm să nu-l uiti”. „Îți cerem să duci cuvințatul nostru în Marea Adunare Națională — i-a spus ajutorul de maestru Alexandru Farcaș —, să arăți cererile noastre, dar în același timp te asigurăm că nu vei fi pusă niciodată în situația să arăți că muncitorii cer ceva fără să dea în schimb tot ceea ce întreaga lor pricepere și capacitățile de muncă le permit”.

Înțelepciunea acestor cuvinte au împodobit cu un zîmbet de adîncă mulțumire trăsăturile serioase, preocupate ale liniei candidații. Ca o continuare a gândurilor muncitorului, au venit apoi cuvintele tovarășului Constantin Ardeleanu, directorul uzinelor „30 Decembrie”: „Apropiată de oamenii muncii, dornică să-ți învețe și să învețe de la ei; în același timp la fel de apropiată de problemele producției unei uzine de mare importanță în viața economică a orașului.

(Continuare în pag. 3-a).

BISCUȚII „UNIREA”

Sînt dintre dvs. din acel care n-au consumat biscuiții „Unirea”? Ne îndoiim. Calitatea biscuiților fabricați de către cooperativa „Unirea” este unanim apreciată. De aceea vă și prezentăm un aspect din secția de biscuiți a cooperativei.

Jeri și azi

pe harta țării

Solii ale trecutului îndepărtat — comunele Păcura, Păcuri, Păcurești și Păcurile sînt primul schimb al a-celiei stației care avea să aducă regiunii Ploiești fama de „patrie a petrolului românesc”.

Aici a început în urmă cu un veac exploatarea petrolului, dar totodată și una dintre cele mai crîncene exploatare a oamenilor. Primii „păcurari” din Valea Prahovei au fost și primii martiri ai petrolului românesc. Săpînd puțurile cu lopata, primind în adîncuri lumina numai printr-o oglindă și respirînd atîta aer cît le puteau da burdufurile de la suprafață, muncitorii erau deseori surprinși de izbucnirea fîcîlului și amestecului în viața taie eruptiei. Zeci de ani satele de prin împrejurimile Bustenariilor au trăit cu spectrul „cărufelor morții” în care erau aduse cadavrele oamenilor plecați zdraveni la muncă. În documentele vremii se arată că lucrătorii trudeau la sonde de la 5 dimineața pînă la 9 seara. „Sînt sate întregi — scria în anul 1919 ziarul „Socialismul”, reproducînd cuvintele unui delegat al muncitorilor petroliști din Valea Prahovei — unde nu există nici măcar mămăligă. Alții, cei mai fericiți, mîncîncă mămăligă cu oțet”.

Împelind metodele de jaf industrial cu cele de exploatare singeroasă, capitaliștii și-au atras ura adîncă a petroliștilor din Valea Prahovei și a întregului popor muncitor. În anul 1919 aceștia declară grevă, pentru ca după 14 ani să o reia cu o amplasare nemăintîrnată în țară, înscirînd împreună cu muncitorii oferiști pagini glorioase în istoria luptei de eliberare a clasei noastre muncitoare.

ÎN REGIUNEA PETROLULUI

- ③ Primii „păcurari”
- ③ Pe aici treceau „cărufele morții”
- ③ Mămăligă cu oțet
- ③ Muncitorii au înscris pagini glorioase
- ③ A doua viață a schelelor
- ③ Bilanț bogat

În mijlocul greviștilor se aflau atunci și muncitorii comuniști Constantin Mănescu și Gheorghe Florescu pe care acum tovarășii lor de muncă și de luptă i-au propus candidați în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. În acest fapt se reflectă esența marilor transformări petrecute în viața statului nostru. Numele unor simpli muncitori odinioară umiliți și fără drepturi, astăzi pe lista candidaților în organul puterii supreme de stat, se adaugă ca o nouă pecete la șirul victoriilor pe drumul vieții noi a poporului nostru.

Muncitorii, stăpîni pe munca lor, au adus la o a doua viață vechile schele, vîlăuite și transformate de capitaliștii în cîmîțire cu zeci de sonde abandonate. Pe harta regiunii, la Dragomirești, Sușa Seacă, Chițorani, Podeni și în alte puncte au apărut noi schele petroliere. Astfel au fost dezmîntate „teoriile” potrivit cărora în anii 1944-1945 zăcămintele petroliere din România ar fi urmat să se epuizeze complet, iar țara noastră să fie nevoită să aducă țîței de peste graniță.

Pe locurile unde odinioară treceau „cărufele morții” circula acum din 8 în 8 ore autobusele care transportă schimbările de muncitori la sonde și acasă. În vechile schele: Boldești, Băicoi, Urlăți, Tîncea, ca și în cele

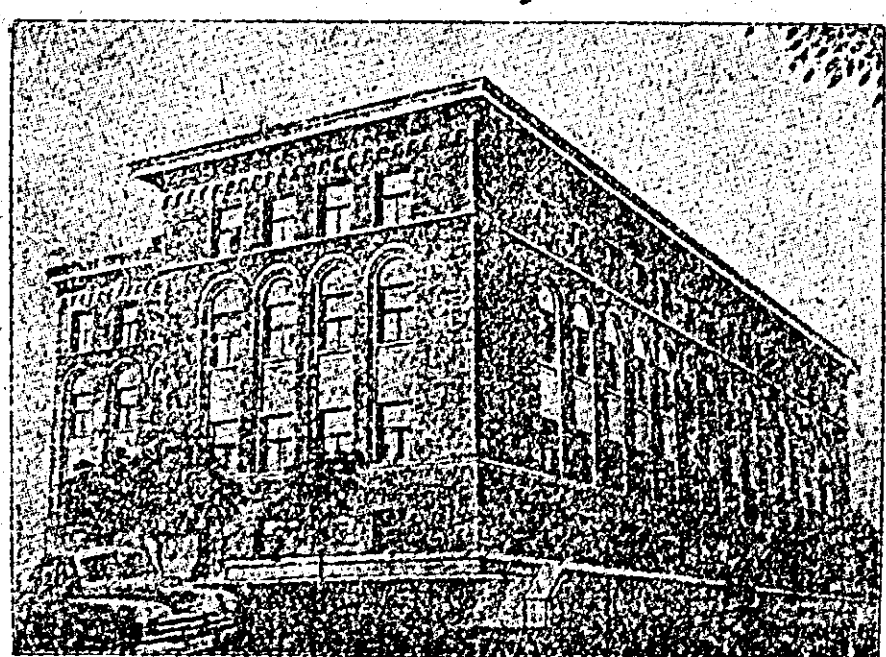
noi s-au ridicat cluburi și locuințe muncitorești, spitale, dispensare, școli și cantine. Datorită mecanizării muncii pe scară largă pericolul de accidente a fost înlăturat, munca a devenit mai ușoară. Petroliștii din Valea Prahovei au mărit necontenit producția și productivitatea muncii. În comparație cu anul 1952, în anul 1956 s-au prelucrat în rafinării cu 30,3 la sută mai mult țîței. În acest interval de timp au intrat în funcțiune o nouă instalație de distilație primară la rafinaria nr. 3 Teleajen și prima instalație a complexului de fabricare a uleiurilor superioare din cadrul aceleiași rafinării. Faptul că în regiunea Ploiești sînt amplasate majoritatea uzinelor constructoare de utilaj petrolier, printre care și pivotul acestui industriei — uzinele „I. Mai” — face ca această regiune să fie cunoscută și peste hotare, în țări îndepărtate ca R. P. Chineză și R.P.D. Coreeană.

Bilanțul ultimilor 4 ani este bogat și în celelalte ramuri industriale din regiune. La uzinele „I. C. Frimu” din Sînaia, ca și la celelalte întreprinderi metalurgice ploieștene, producția globală a crescut față de anul 1952 cu 159 la sută. În ramura industriei chimice, unde a luat o mare dezvoltare uzina „Petru Poni” de la Valea Călugărească, producția

globală s-a mărit în aceeași perioadă cu 80,7 la sută. Această ramură va înregistra un nou și puternic avînt odată cu intrarea în funcțiune a combinatului petrochimic bazat pe prelucrarea gazelor de rafinare, care se construiește la Băzi. Minele de

(Continuare în pag. 3-a).

CONSTRUCȚII NOI

Pe tot cuprînsul patriei noastre s-au ridicat în anii puterii populare numeroase construcții industriale și social-culturale. În orașul Iași, bunăoară; s-au construit o fabrică de antibiotice, o filatură modernă, s-au ridicat numeroase blocuri pentru cîmine studențești și locuințe muncitorești.

ÎN CLISEU: noua clădire a Institutului de Cercetări Chimice de pe lângă filiala Iași a Academiei R.P.R., a cărei construcție s-a terminat zilele acestea.

CIFRE despre veniturile colectivului Eremia Palcu și ale țărănului muncitor Petru Mariș

Eremia Palcu e membru al gospodăriei agricole colective din Curtici. Mic la lăptură, cu vorbă domoală și așezată, dar din fire lute, el și-a câștigat în acest an meritul de a se număra printre colectivii de frunte. L-am întîlnit în curtea gospodăriei colective. Era în călătoria magazinului. Am legat vorbă cu el și, încă de la început, discuția noastră a alunecat pe un făgaș interesant. Eremia Palcu își exprima nedumerirea că în Curtici mai sînt atîția țărani muncitori cu gospodării individuale care stau deoparte de gospodăria colectivă deși aici ar putea realiza câștiguri mult mai mari.

— Oriet de harnic ar fi un țărăn individual — spunea el — nu poate câștiga cît un colectivist care participă zilnic la muncă. Și trebuie fiut seama că în colectivă se muncește mai ușor, că cele mai grele

lucrări se fac cu ajutorul S.M.T.-ului și rodul este altul. Eu, bunăoară, singur am făcut anul trecut 370 de zile-muncă, împreună cu cei doi feciori am făcut 936 de zile-muncă. Pentru aceasta am primit 4212 kg grîu, 3978 kg porumb, 1170 kg orz, 10764 kg zahăr, 936 sноп de tutei, 6,25 metri cubi pleavă, 6.150 kg paie, 224 litri lapte, a aproape 4 kg de lînă, brînză și sîmna de 6.177 lei. Aș vrea să văd care se constă din de-al meu cu gospodărie individuală a câștigat mai mult! Care a tăiat în această iarnă 3 porci de cîte 150 kg fiecare și care mai are altă bucată cîte ane? Mai am încă un porc gras de tăiat. Dacă lucrez de unul singur, puteau oare să-mi aducă mai mult venit cele 2,30 hectare de pămînt cu care am intrat în gospodăria colectivă?

M-am notat în carnet spusele colectivistului și înspre seară am avut o altă discuție, cu țărănul muncitor Petru Mariș. El are cu familia sa 3,84 hectare teren pe care-l cultivă cu diferite plante. 30 de ari i-a cultivat cu roșii și a obținut un venit de 10.000 lei. 70 de ari i-a cultivat cu grîu și a recoltat 1.100 kg grîu. Restul terenului la cultivat cu porumb, obținînd 6000 kg porumb. Făcînd un calcul mai amănunțit al veniturilor sale, a reieșit că el, împreună cu familia sa, a câștigat anul trecut 24.000 lei. Bineînțeles, evaluînd „produsele la preț actual al pieței”. În această iarnă el a tăiat un porc. Trebuie să fimem seama însă că Petru Mariș a avut și are cheltuieli pentru întreținerea cailor și a cărufei, pentru plata impozitului etc.

Evaluînd și produsele colectivului, lui Eremia Palcu la prețurile pieței, vedem că valoarea lor întrece de cel puțin trei ori valoarea produselor obținute de țărănul muncitor Petru Mariș. Iată care e marelă, avantajul al muncii în gospodăria colectivă. Acest calcul e bine să-l faci oricare țărăn muncitor din Curtici spre a vedea mai limpede foloasele muncii unite, spre a se hotărî mai repede să părăsească calea agriculturii socialiste.

I. BORȘAN

ROMANUL NAȚIONAL CULTURAL

APOSTOL

— FRAGMENT —

de CEZAR PETRESCU

Cezar Petrescu e unul din condeiele fruntașe ale literaturii noastre. El a stigmatizat adesea regimul burghez-moșieresc. Ca și în alte lucrări, în romanul „Apostol” scriitorul ne prezintă o oglindă veridică a satelor noastre, pe vremea regimului burghez-moșieresc, cu toate frământările lor. După ce ne înfățișează mizeria în care trăiau țărani, lipsa unei vieți culturale, opoziția pe care o întâmpinau din partea bogătilor, autorul se oprește asupra greutăților pe care le făcea învățătorul pentru a-l împiedica să-și îndeplinească misiunea unui apostol, a unui pionier al culturalizării maselor de țărani muncitori. Strins legat de aceasta, autorul ne descrie cu amară ironie modul în care se alegeau „reprezentanții poporului”. Ca în întreaga țară, și în sat au loc alegeri. Preotul e de partea celor din opoziție. Învățătorul nu e nici cu unul, nici cu altul. Merge singur la vot. Dar asta nu-l scutește de necazuri. Din alegeri ies victorioși guvernamentalii și el și șliu să se răzbeie pe cel cu nu-l-a-votat.

În cele ce urmează dăm cuvântul primarului Vasile Țăpu să ne spună cum au învățat și ce are de gând să facă cu preotul și cu învățătorul.

Se mântuie el popa cu învățătorul, iar acum are să-l mănânce bădăla pe-unindoi! se vîrte! Vasile Țăpu țese din primărie și plesnindu-și jablele cu o vîrșuță subtilă. Am să-l a-lung cu steaua la mir să vadă stiele verzi.

Pe părintele înțeleg, domnul primar rosti telefonistul, un bălețan broaspă numit în slujbă și guduritu-se pe lângă Vasile Țăpu cu pași bărunți ca un câțel pe lângă stăpînul care-l auzvîrte dăburi de mămăgă. Dar cu domnu' învățător de ce-l neconțrăm?

Cu adevărat, Vasile se amestecă în vorbă. Iordache Băbușcă mîna reaptă a primarului clă a durat ale-erile. Pe popă-l înțeleg să-l mîruim leacă. Lasă-l pe mîna mea. El vine în rîndul la răfuală. Dar cu învățătorul ce avem? N-a zis nici da, nici al O stat la o parte, o mers la vot singur, s-o înțor singuri: nici nu poți pe ce o pus pecota.

A stat la o parte? se îndrîji Vasile Țăpu. Apoi tocmai d-asta! A stat la o parte tu slujbaș plătit cu banul statului înseamnă că nu poți mîna și tu să-l în ajutorul celor care te hră-esc. A sta la o parte înseamnă a-șaga în doi oameni. Nu-l destul și sput nici da, nici ba! Trebuie să spună: „Da! Da, oameni buni. Votați bunul fiindcă de la el are să vină pacea și ordinea în țară! Nu vă lăsați să-l popă. Nu vă lăsați nici după vinu-șlii lui Emil Sava. Mergeți și votați „avermul Majestății Salei”. Așa tre-ia să vorbescă un învățător și un st militar. Dar a stat la o parte? A a mai făcut el și pe alții să stea o parte. Dacă nu stringeam șurubul stocleam rău de tot. Noroc că ne-a slupitînirea de la București cu prefect care nu se-necură la trea-ri.

Telefonistul gîgîi de ris cu mîna la ură: — Asta-l adevărat, bădiță Vasile. I-a plăcut și mie cum a pus să-l nile pe domnul Spirică de l-au legat bza clă de gras. Dădea din pi-para și se vîrtoalea între jandarmi.

— Ne-am înțeles cînd te-oi căuta eu! I-a răspuns și a dat haldamaci-lor semn să-l acopere gîlțatul cu lui-ducile.

INTR-O ZI DE ALEGERI

Încă de la ora șase dimineața, la depărtare de o sută de metri de ntrele de votare, în cele patru punc-cardinale ale orașului, erau po-tele santinele (militari activi), care lasă pe nimeni să treacă dacă nu ezintă „Cartea de alegător”. La intrările în localul de vot sînt state cîte 3-4 santinele, care con-blează din nou pe oșăteni dacă au el cărțile de alegător, și abia apoi dau drumul să intre, gîte zece-ze-din zece-n zece minute, în localul votare.

În sala unde se găsește, la o tri-nă, președintele (un judecător) și prezenții ai partidelor politice re-candidatează la alegeri, sînt ca-nele de votare și parte dintre can-dați sau agenții lor. Cînd alegătorii tră în sală, candidații năvălesc ca-brile pe stîr — în special în jurul lor neînregimentat în vreun partid ca să le spună în șoaptă: „Te rog mă ai în vedere!”.

Unii le răspund, lăsîndu-l cu mîna-în-să: „Lasă-mă dom'le-n pace, știu ce fac!”.

ODINIOARA

Inte-un vrășel din vechia țară

Interzise, mai cu seamă în sala de votare. Îi dă votantului buletinul de vot și-l explică cum să voteze.

Unii dintre agenții electoralii al gu-vernului sînt amestecați în sală prin-te candidații. Fără să fie băgat de seamă, unul se apropie de cabina unde a intrat un colășean bănuț cu nu votează cu el, trage cu coada ochiului prin crăpătura ușii, iar după ce ce-

Dintr-un carnet de amintiri

țăteanul și-a dops buletinul în urnă, agentul se la înec după el pînă lîngă ușa pe care o să lasă, și-l zice mînos, punîndu-l mîna pe spate: „Îți mulțu-mîn că ne-ai votat!”.

În acel moment i-a și aplicat, cu creta, o cruce micu-ță pe spate. Dacă nu-l observă vreun cunoscut să-l spună: „Crucea pe spi-nare!”.

Bietul votant, abia trecut de raza de o sută de metri, se și pome-nește croit pe spinare cu un rețel, iar dacă țipă sau protestează, îl lau în primire alți agenți și-abia scapă cu fuga.

„Politia nu se amestecă în aseme-neca „nici conflicte”, specifice „ale-gerilor”. Deci, alegătorul „s-a ales” cu bătaia.

Buletin de vot

Imi fine gîndul lungi prelegeri
Acum în preajmă de alegeri...

Pe-un buletin de vot al dată
Erau: un ochi, un băi, o roată,
In cele vremuri aguride,
Distincte semne-ntră paride...
Simboluri vagi, înzoronate,
Mai mari le dădeau la toate,
Dar pricepeam, aceste semne
Sunind ca niște tinichele,
Pentru popor ce-aveau să-nsemne
Ce adevăr purtau în ele.
Căci al dreptății glas de pară
Din piept de ne zbucnea afară,
O roată — și-te fiecare
Cînt ne mușca din mădule;
De bită — ce să-ți mai frate —
Ni se plimba cam des pe spate;
Iar ochiul — ochi de cucuvele —
Stătea închis la toate cele...

Imi fine viața lungi prelegeri
Acum în prag de alte-alegeri
Și gîndurile sînt imi vin...
Un nume-i azi pe buletin!
Un nume cum sînt multe-n lume,
Dar cite... cite-ți spune-n nume!
Cînd numele înscris aci
E-al unuia pe care-l știu,
Un jurnalist, un scriitor,
Un iu destoinic din popor...
Și, de mîntrebi așa vreo dată
De ce votez, îl-oi spune-n dată:
Votez ca-n țara mea de mîine,
Să fie tot mai multă pînă;
Să-nțore-ntr-una, an de an,
Orașe noi, pe Bărăgan;
Votez mai viu să ardă para
La Reșița, la Hunedoara;
Ca mușii-n stria de zăpadă
Mai mulți sub tîndoc să cadă;
Să fie pace și lumină,
Ca-n pomul vîrtej noua mîladă
Și dea mînuie mai multă roadă.
Și mai votez cu jurămînt,
Pe plaiul meu, pe acest pămînt,
Să nu mai sune băi nici foardă
Ochi de ciocolă să nu mai ardă;
Să nu se-nlăcăre niciodată
Trecutul ca a vremii roată!

DIMITRIE RACHICI

Fapte ce nu pot fi tăgăduite

* Teatrul de stat din Arad, creat în anul puterii populare, a prezentat

CANDIDATA

de Mircea Micu

O vîd și-acum,
Se ridicase mică, cu ochii mari și-ntrébători.

In păr viața li nînsese
Din plin petale mici de flori,
Avea un glas ca al bunicii:
Adormitor ca doinele bătrîne
Și vorba clară, tremurată,
Ca apa izvoitului din fîntine.
În jurul ei, copiii ascultau
Cu soare-n ochi și primăvară-n suflet.
Atenși și încordați, fără răsuflă,
Povești cu Fei-frumoși și Costințene.
Și iată că-ntr-o zi s-au strîns în jurul
„Copiilor” ei ca ascultau odată
Poveștea cu un Făt-frumos și-o fată
Și-au zis în cor: „Te vrem de candi-dată”.

Ea, mama lor din zilele de școală,
S-a ridicat cu ochi scînteietori
— Tovarășii eu... și a tăcut apoi
Cu fața îngropată-n buchele de flori.
N-a mai putut vorbi, din ochii mari,
Iscaclă-nec ca și un bob de roată
Vîrbind, din vîrf de geantă se prelinse,
O lacrimă spre florile aprinse.

CARAGIALE ȘI ALEGERILE

Cum putea ajunge cineva deputat pe vremea burghez-moșierimii? Era nevoie de calități deosebite? Am putea să răspundem și noi, dar cîntorii vor fi mult mai satisfăcuți dacă vom da cuvîntul lui Agamiță Dandanache, Zoe și Tipătescu, eroii lui Caragiale din comedia „O scrisoare pierdută”. Deosebit de semnificativ este faptul că lupta între eroii piesei se dă nu în jurul alegerii, ci al desemnării candidatului guvernamental, deoarece candidatul desemnat putea fi considerat ales.

De aceea Agamiță Dandanache nu-și mai face nici o grijă.

— Dumneata n-ai nici o grijă — îl asigură Zaharia Trahanache, șeful conservatorilor — noi mergem la sigur, la noi opoziția nu înca-pă... sîntem tari, stimabile... tari.

Și într-adevăr, la sfîrșitul piesei îl vedem pe Dandanache ales și sîrbătorit.

Și acum să dăm cuvîntul lui Dandanache să ne spună cum a reu-șit să obțină locul în parlamentul burghez-moșieresc:

ACTUL IV
SCENA 3
ZOE, TIPATESCU, DANDANACHE

DANDANACHE. — Cum îți spui, să nu m-aleg, puicisorule, nu mer-dea... Eu, familia mea, de la pa-tuzsopt... luptă, luptă și dă-i, și dă-i și luptă... și eu mă-nle-ldzi tocmai acum să rămi pe di-nafară... fără coledzi!... și cit p-a-ți, neicisorule, să nu m-aleg...

ZOE. — Să nu te-alegi dumneata, cu meritele d-tale era peste pu-tință...

TIPATESCU. — Peste puțință...

DANDANACHE. — Ei, uite așa cu meritele mele, conia vezi! era cît p-a-ți, dar stil cît p-a-ți... În-treabă-mă neicisorule, să-ți spu-i: nu vrea comitetul țentral și pa-ți; zicea, că nu sint mar-cant. Auzi, eu să nu sîu marcant. Am avut noroc, mare noroc am avut. Să vedeți. Într-o seară... ținevas — nu spui ține... per-soană însemnată... da becher — vine și zoacă la mine cărl... și cînd pleacă și uită pardestul la mine. A doua zi, voi să-l îm-brac... gîndeam că-i al meu... vîz că-mi al meu; îl caut prin buzunare și dau peste țe te gîn-desi?

TIPATESCU. — Peste?

DANDANACHE (rîzînd). — Peste o scrisorică.

AMINDOI. — O scrisorică.

DANDANACHE. — De amor...

AMINDOI (mîșcăți). — O scrisorică de amor către becherul meu, de la nevasta unui prieten, — nu spui ține... persoană însemnată.

ZOE. — Ei și?

TIPATESCU. — Ei?

DANDANACHE. — Ei, țe să-ți mai spu-i, puicisorule? Adu o birze, mă băiete, degrabă... Mă su în birze și mă duc la persoana, la becherul — nu spui ține — e persoană însemnată: Găsește-mi, mă-nleldzi, un coledzi, ori dau scrisoarea la „Răsboiul”... De coledzi pînă coledzi... gîri-mă... a trebuit, conia mea, să țedeze, si tranc, depesa ați, neicisorule...

ZOE (agitată) treptat în măsura po-vestirii lui Dandanache). — Al domnule Dandanache, ai făcut rău... fapta d-tale este... să-mi dai voie să-ți spu-i...

TIPATESCU (încet). — Zoe! (ca urea).

DANDANACHE. — Așa e, puiciso-rule, e-am întors-o cu politica. Auzi? Te era de făcut? Amînteri dacă nu-mi dădea în gînd asta, nu m-aledeam... și nu merdeza de loc, neicisorule; fă-ți idee! familia mea de la patuzsopt (co-borînd către public) și eu, în toate Camerele, cu toate parti-dele, ca rumînu împarțial... si să rămi fără coledzi!

TIPATESCU. — Vezi bine (mușcu-du-și buzele). Dar nu ne-ai spus sfîrșitul istoriei... scrisoarea.

ZOE. — Da, scrisoarea...

DANDANACHE. — Care scrisoare?

TIPATESCU. — Scrisoarea beche-rului...

DANDANACHE. — Care becher?

ZOE (nervosă). — Persoana însem-nată... scrisoarea... de amor... arma d-tale politică, cu care țe-ai ales...

TIPATESCU. — Scrisoarea pe care volai s-o publici în „Răsboiul”, dacă nu...

DANDANACHE (aducîndu-și în sfîrșit aminte). A dai scrisoa-roa da... am prițeput...

ZOE. — Ei! scrisoarea?

Și cîți nu făceau pe atunci carieră politică folosindu-se de o scrisoare amoroasă a unui becher sau de alte trucuri politice, lipsite de orice dem-nitate umană dar aducătoare de onoruri și cîștig?

Insemnări de reporter

Deosebirea dintre ieri și azi

Și azi, și mîine, și poimîine voi rîde copios citînd pamfletele ale lui N. D. Căcea, Toni Bacalbașa, articole ale lui Eminescu, Caragiale, Slavici, Zaharia Stancu, Eusebiu Camilar, frag-mente din romanele lui Liviu Rebreanu, Cezar Petrescu ori din comediele lui Caragiale și V. Eftimiu. Satiri-zînd lumea burghezimii și moșierimii, clasele exploatare și pe reprezen-tanții lor în parlamentul țării, scri-toarii noștri clasici și contemporani au zugrăvit critică amplă și adîncă fres-că a unei lumi corupte, lipsită de ori-ce scrupule. De sub pana lor a ieșit o lume ridicolă, împregnată de un grotesc degustător. Caragiale și Efti-miu, în spumele lor comedii, au redat cu multă vervă satirică obiceiul electoral și manevrele prin care gu-vernul ieșea totdeauna victorios în a-legeri. Nae Ionescu, Dandanache, Leon și Filimon sînt numai cîteva figuri de carieristi, care prin mijloace demne de ei, ieșeau victorioși în ale-geri. Cine erau acești „patrioți”, care se alegeau în cameră și senat, care foloseau mandatul pentru a-și mări a-vearea? Cei mai vîrstnici li cunose per-sonal iar cei tineri din cîrți și din măturile altora.

Această lume abjectă, purulentă prin toate încheieturile, a apus pentru totdeauna. Asemenea alegeri nu mai au loc, iar foștii parlamentari, — mari farsori, mari gogomani — cum le spunea Caragiale — au fost puși la naftalină de către oamenii muncii.

Noi deputați sînt muncitori, țărani muncitori și intelectuali atașați luptei pentru mai binele întregului popor, militanți activi pentru pace, progres și socialism.

Pentru a ilustra cele spuse vom a-minți cîntorii lor ca la viitoarele ale-geri pentru Marea Adunare Naționa-lă, candidații pe lista F.D.P. maes-trul Argehi, Dr. O. Belea, activistul de partid Ludovic Iuhasz, colectivista Ana Schlechter, inginer Maria Petri-ță etc., etc. Cine sînt candidații și ce merite au știm cu toții. Punîndu-l

față-n față cu eroii lui Caragiale și V. Eftimiu, vedem că ei — spre deo-sebite de parlamentarii burghezi — înmănușiază în persoana lor tot ce are mai bun poporul nostru.

Între propaganda electorală de ieri și de astăzi există de asemenea o ma-re diferență. Ca argumente electorale, ieri se foloseau cu cele mai sigure succese bastonul, polobocul, pumnul, calomniile și manevrele de culise. As-tăzi însă în adunările electorale, în deosebi la înțînirile cu candidații, se discută despre buna organizare a treburilor obștești, despre tot ceea ce poate face pe plan local sau republi-can pentru îmbunătățirea continuă a traiului, pentru răspîndirea și mai largă a științei, tehnicii, artei și liti-raturii în rîndul milioanei de con-structori ai socialismului.

În plină campanie electorală, colec-tivul Teatrului de stat a pus în scenă comedia „Omul care a văzut moar-tea” de V. Eftimiu. Deși a fost pra-gătită într-un timp record (12 repe-riții), interpretii și regizorul au reali-zat un spectacol coerent, dinamic și atractiv. Calitatea artistică a specta-colului, în linii generale, este la înăl-țimea exigenței publicului spectator. Spectacolul premieră a avut loc la căminul cultural din Sîntana.

Punînd accent pe redarea cu multă expresivitate a comicalului de situa-ții și de limbaj, interpretii au adus pe scenă o stare de lucruri reală pe vre-muri, ogîndind obiceiuri, manevre de culise, care nu se mai pot repeta în zilele noastre.

Partidul conduce azi poporul nu prin imagini, vorbe și promisiuni... Faptele, realizările oamenilor muncii ilustrează justicea politicii partidului. De acest lucru s-au convins toți oa-menii cîștigați. De aceea poporul no-stru face zid de grănit în jurul par-tidului și guvernului și apără cu pre-luț vîrtej regimul de democrație popu-lară.

A. TODA

C. N. MIHAILESCU

PARTIDELE ȘI PRESA DIN INDO-NEZIA SPRIJINĂ GUVERNUL SASTROAMIDJOJO

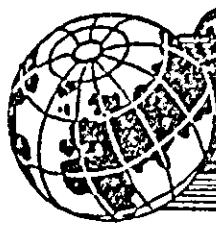
DJAKARTA 12 (Agerpres). TASS anunță:

Presă indoneziană comentează demisia din guvern a reprezentanților partidului Masumi.

Ziarul „Suluh Indonesia” scrie că fără reprezentanții partidului Masumi, guvernul va acționa mai energic. „Multe hotărâri ale guvernului, arată ziarul, înlămpinau piedici din cauza partidului Masumi”.

Apelând raportul de forțe din parlament, „Suluh Indonesia” arată că partidele care sprijină guvernul au de partea lor 187 de deputați, în timp ce partidele de opoziție numai 76 de deputați.

Ziarul „Harian Rakjat” scrie că conducerea armatei este de părere că prin plecarea din guvern a reprezentanților partidului Masumi vor fi înlăturate obstacolele care împiedicau luarea de măsuri ferme împotriva bandelor Dar Ul Islam și împotriva complotiștilor reacționari.

W. Pieck a primit delegația guvernamentală a R.D. Germane care s-a înapoiat de la Moscova

BERLIN 12 (Agerpres). — TASS anunță: La 11 ianuarie, W. Pieck, președintele Republicii Democratice Germane, a primit delegația guvernamentală a R.D. Germane care s-a înapoiat de la Moscova.

Au participat O. Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane, șeful delegației, W. Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania; L. Bolz, O. Nuschke, H. Loch, P. Scholtz, precum și secretarul de stat M. Opitz, șeful cancelariei președintelui.

O. Grotewohl a relatat președintelui despre desfășurarea tratativelor de la Moscova, precum și despre declarația comună a guvernelor Republicii Democratice Germane și Uniunii Sovietice.

Cei alți membri ai delegației guvernamentale care au luat după aceasta cuvântul au subliniat că tratativele de la Moscova s-au desfășurat într-o atmosferă extrem de cordială și prietenească.

Făcând bilanțul tratativelor, W. Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., a arătat că rolul Republicii Democratice Germane ca bastion al păcii în Europa s-a întărit și mai mult.

W. Ulbricht a subliniat că dezvoltarea și adâncirea continuă a relațiilor de prietenie între cele două state a constituit unul din cele mai importante rezultate ale tratativelor de la Moscova.

Lucrările Comitetului O.N.U. pentru probleme sociale, umanitare și culturale

NEW YORK 12. Corespondentul special al Agerpres anunță:

Comitetul nr. 3 pentru probleme sociale, umanitare și culturale continuă în cadrul actualei sesiuni discuțiile proiectelor de paște asupra drepturilor omului, pregătite de Comisia pentru drepturile omului, discutare care a început încă la cea de-a IX-a sesiune a Adunării Generale.

În ultimele zile discuția s-a purtat asupra articolului 9 privitor la asigurarea dreptului la securitate socială. Delegația U.R.S.S. a propus o serie de amendamente urmărind corectarea textului inițial al acestui articol care restrângea înțelegerea și mai ales garantarea realizării acestor importante prevederi rezumându-se doar la simple recunoașteri de principii. Astfel delegația sovietică a recomandat adăugarea în textul ar-

ticolului, alături de cuvintele securitatea socială, a termenului de asigurări sociale și includerea în textul articolului a modalităților de finanțare care decurg din realizarea prevederilor acestui articol.

La examinarea articolului asupra drepturilor oamenilor muncii la organizarea de sindicate, delegația sovietică a propus ca statele să aibă obligația de a asigura exercitarea fără piedici a activității sindicatelor. Reprezentanții puterilor coloniale au obiectat altă împotriva acestui amendament sovietic, cit și împotriva celorlalte prevederi progresiste, având drept scop asigurarea drepturilor sindicatelor.

Împotriva poziției adoptate de reprezentanții puterilor coloniale s-au pronunțat reprezentanții Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei, Bulgariei, României, Poloniei, Egiptului, Siriei,

Uruguayului, Greciei, Indiei, Indoneziei și al altor țări. În ciuda obiecțiilor puterilor coloniale, comitetul a adoptat cu majoritate de voturi propunerea sovietică privind asigurarea activității fără piedici a sindicatelor și a respins amendamentele urmărind excluderea unei serii de prevederi progresiste din proiectul de pact. Articolul asupra dreptului la muncă, de pildă, a fost adoptat cu 48 de voturi și 17 abțineri (printre care S.U.A., Anglia, Franța și altele).

Generalii hitleriști în posturile de comandă ale noului Wehrmacht

BERLIN 12 (Agerpres). După cum anunță Comitetul pentru problemele unității Germaniei, aproape toți generalii numiți în ultimul timp în posturile de comandă în armata vest-germană sînt vechi militarști care în calitate de ofițeri hitleriști au acumulat „experiența în Război”.

Astfel, de pildă, Legeler, care a fost înaintat la gradul de general maior și care pînă nu de mult era șeful secției forțelor terestre din Ministerul de război de la Bonn, a lucrat începînd din anul 1939 la secția operativă a marelui stat major hitlerist. La atacul împotriva Poloniei, el a participat ca ofițer de stat major al unei divizii. Ulterior, fiind colonel și șeful statului major al corpului 57 de tancuri, el a participat la războiul iluzoriu împotriva Uniunii Sovietice.

Scrisoarea ministrului de Externe al Egiptului

NEW YORK 12 (Agerpres). —

La 11 ianuarie, Fawzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, a adresat secretarului general al O.N.U. o scrisoare în care se subliniază că „Israelul nu îndeplinește hotărârile Adunării Generale, care a cerut ca Israelul să-și retragă imediat toate trupele dincolo de linia de armistițiu, stabilită prin acordul general de armistițiu dintre Egipt și Israel la 24 februarie 1949.

Este absolut evident, se spune în continuare în scrisoare, că sfidarea pe care Israelul continuă să-o arunce Organizației Națiunilor Unite și opiniei publice mondiale, precum și faptul că Israelul manifestă un dispreț total față de drepturile Egiptului și

de sentimentele poporului egiptean pot duce doar la agravarea situației și la consecințe extrem de serioase, în caz de nu se va asigura îndeplinirea imediată a rezoluțiilor Adunării Generale”.

O cale primejdioasă

TEL AVIV 12 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Jerusalem Post”, la 10 decembrie Iosif Tal, secretarul general al partidului Mapai, a declarat că comisia politică a partidului a dat reprezentanților partidului în guvern indicații să insiste asupra amânării evacuării punctului Sarm As-Seih.

Avînd în vedere poziția holăritoare a partidului Mapai în guvern, și cum și faptul că celelalte partide de coaliție sprijină poziția partidului Mapai în problema retragerii trupelor, declarația lui Iosif Tal dovedește hotărârea guvernului Ben Gurion de a trăgăna pe cît posibil retragerea trupelor din Sarm As-Seih și a împiedica întorcerea egiptenilor în regiunea Gaza.

„Doctrina Eisenhower” condamnată de țările arabe

CAIRO 12 (Agerpres).

La 11 ianuarie Abdallah El Rimau, ministru de stat pentru Afacerile Externe al Iordaniei și membru în delegația guvernamentală iordaniană care se află la Cairo, a făcut agenției MEN o declarație în legătură cu situația actuală din Orientul mijlociu.

Referindu-se la „doctrina Eisenhower”, El Rimau a declarat că guvernul iordanian și-a făcut cunoscută poziția sa față de politica Statelor Unite în Orientul mijlociu încă înainte de prezentarea acestei „doctrine” în fața congresului. Poziția iordaniană, a spus El Rimau, se poate rezuma astfel: „Țara noastră refuză să admită teoria potrivit căreia în Orientul mijlociu ar exista un „vid” și că

el ar trebui umplut de către o altă mare putere. Popoarele arabe trebuie să se încreadă în propriile lor forțe pentru a face față primejdiilor care le amenință. Iordania, a spus El Rimau, consideră că Organizația Națiunilor Unite este singurul organ competent care ar putea să mențină pacea și securitatea în lume. Noi simțim ferm hotărîri să luptăm pentru menținerea unei neutralități active. Prin aceasta, a spus el, înțelegem lupta împotriva imperialismului și refuzul de a ceda în fața presiunilor care vor să determine țările arabe să adere la pacte militare”.

Ministrul iordanian a preconizat necesitatea unei politici unificate a unor țări arabe și anume a Egiptului, Siriei, Iordaniei și Arabiei Saudite față de „doctrina Eisenhower” politică care să satisfacă interesele naționale ale popoarelor arabe.

In ceea ce privește zvonurile care au circulat în presa occidentală cu privire la o preluată cerere a Iordaniei de a primi ajutor financiar de la partea Statelor Unite, El Rimau a precizat că țara sa nu a adresat S.U.A. nici o cerere de ajutor.

Comentînd născocirile despre așa numită „primejdie comunistă” care ar amenința Orientul mijlociu, el a spus: „Scornirile mincinoase cu privire la o așa zisă „penetrare comunistă” fac parte din propagandă occidentală care inventează scuze pentru justificarea intervenției imperialiste în treburile interne ale țărilor arabe”.

Teroarea fascistă din Cuba

NEW YORK 12 (Agerpres). TASS anunță:

Potrivit știrilor care sosesc din Havana, în Cuba se intensifică mișcarea de protest împotriva represaliilor dezlănțuite de către dictatorul Batista. Reprezentanții a diferite părți ale populației cer încetarea teroarei polițienești în țară.

După cum anunță corespondentul ziarului „New York Times”, principalele partide politice care luptă împotriva regimului lui Batista au înaintat o petiție la tribunalul suprem în care condamnă „disparațiile misterioase” a unor persoane în diferite

provincii ale țării. În petiție se arată că pe străzi și șosele au fost găsite cadavrele citorva tineri secerși de gloanțe. Mulți patrioți din Cuba au fost răniți sau au dispărut. Aceste asasinat sînt comise de reacționari care și-au dat friu liber după război în provincia Oriente la începutul lunii decembrie.

Ziarul „Diario de Nueva York” care apare la New York în limba spaniolă, a anunțat că 500 de femei din Cuba, ale căror rude au fost omorîte de autorități, au organizat în orașul Sanlago o demonstrație de protest împotriva represaliilor sîngeoase.

Problema evenimentelor internaționale

În folosul păcii

Abia pășind pragul anului 1957, omenirea a aflat una după alta știri îmbrucătoare despre noile eforturi depuse de țările socialiste pentru consolidarea unității și colaborării dintre ele și pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

La invitația guvernului revoluționar muncitoresc-țăranesc ungăr și a conducerii Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești și ai guvernelor Bulgariei, Cehoslovaciei, României și Uniunii Sovietice au sosit, la începutul acestui an, la Budapesta pentru tratative care au durat patru zile.

Întîlnirea reprezentanților partidelor și guvernelor din aceste țări constituie un mare sprijin pentru cauza revoluționară a poporului ungăr. Înțelegerea a avut loc într-un moment cînd, pe zi ce trece, situația internă a Ungariei se normalizează și se stabilizează tot mai mult.

De asemenea, la începutul acestui săptămîni, s-au încheiat la Moscova tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Germane.

Rezultatul schimbului multilateral de păreri care s-au desfășurat între reprezentanții celor două țări are o deosebită importanță în momentul de față. Ca rezultat al tratativelor, s-a întărit și mai mult prietenia frățască dintre cele două state, s-a făcut un pas nou pe calea unirii forțelor lagărului socialist. Declarația comună cuprinde principalele probleme ale actualei situații internaționale și principalele probleme ale relațiilor sovieto-germane.

Rezultatele tratativelor au fost comentate de către presa din R. D. Germană, scoîndu-se în evidență aceste părți în care se vorbește despre

relațiile dintre cele două state bazate pe principiile egalității în drepturi, suveranității și neamestecului în treburile interne, despre acordul referitor la staționarea trupelor sovietice în R. D. Germană, precum și despre sporiirea ajutorului economic și financiar acordat de Uniunea Sovietică Republicii Democratice Germane.

Rezultatele tratativelor sovieto-germane au o mare însemnătate pentru consolidarea suveranității, independenței și prestigiului internațional al R. D. Germane, primul stat muncitoresc-țăranesc din istoria Germaniei.

Rezultatele acestor tratative atrag încă o dată atenția acelor care ignoră realitatea că pentru rezolvarea problemei germane este necesar, în primul rînd, să se recunoască drepturile Republicii Democratice Germane ca stat suveran și că această problemă trebuie rezolvată pe calea unei înțelegeri între germanii înșiși.

La invitația guvernelor Uniunii Sovietice, Poloniei și Ungariei a sosit într-o vizită de prietenie o delegație guvernamentală a R. P. Chineze în frunte cu premierul Consiliului de stat, Ciu En-lai.

Momentul internațional în care a fost întreprinsă această călătorie de

către premierul chinez se caracterizează prin evenimente care vădese intențiile agresive ale puterilor occidentale de a încorda relațiile între state.

Aceste intenții sînt ogîndite prin dezlănțarea agresiunii anglo-franco-raeliene împotriva Egiptului, prin intensificarea activității subversive a imperialismului american împotriva țărilor de democrație populară, precum și a „doctrinei Eisenhower”, care are drept scop organizarea unei ofensive peride împotriva țărilor din Orientul apropiat și mijlociu. Or, actuala vizită pe care delegația chineză o întreprinde — cunoscînd influența crescîndă pe care R.P. Chineză o exercită asupra situației internaționale, va juca fără îndoială un rol însemnat în consolidarea cauzei păcii.

Tratativele încheiate la Moscova între delegațiile guvernamentale ale R. P. Chineze și R. D. Germane, comunicatul asupra întîlnirii la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și al guvernelor Chinei, Ungariei și Uniunii Sovietice, tratativele chino-sovietice, care se desfășoară în aceste zile, precum și vizita prietenească în Polonia și Ungaria, vor aduce o nouă contribuție importantă la cauza consolidării și întăririi unității dintre țările socialiste, la cauza întăririi și consolidării păcii în lumea întreagă.

Manevrele diplomației franceze

După cum s-a mai anunțat, un grup de țări asiatice și africane a cerut din nou discutarea situației din Algeria în cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., motivînd această cerere prin faptul că pînă în prezent guvernul francez n-a început tratative cu reprezentanții poporului algerian.

Este îndoielnic cunoscut că cercurile diriguitoare din Franța duc de mai bine de doi ani un război colonialist împotriva poporului algerian care luptă pentru independență. Autoritățile militare franceze încearcă să înăbușe mișcarea de eliberare din Algeria cu ajutorul celor mai sîngeroase metode. În timpul așa numitelor operații de „curățire” sînt nimii

cite localități întregi, se procedează la execuții în masă.

Pentru monopolurile franceze Algeria este una din cele mai mari piețe pentru exportul produselor lor și ocupă locul al doilea în importul Franței. Întreaga economie a Algeriei este controlată de capitalul francez.

E lesne de înțeles în aceste condiții de ce în ajunul discutării problemei algeriene la O.N.U., în presa occidentală apar tot mai des știri din care rezultă că Franța încearcă să împiedice examinarea acestei probleme. Astfel sînt dezvăluite scopurile vizitei lui Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, la New York și Roma, care caută să-și asigure influența Vaticanului și sprijinul țărilor latino-americane la aprobarea dezbaterii din cadrul O.N.U. (adică zădărnicierea discutării acestei probleme — n. r.).

Pentru a-și asigura sprijinul american, ziarul francez „Le Figaro” recurge la amenințări. El scrie: „Franța își apără în Africa ultima posibilitate. Nu o obligați să aleagă între misiunea ei în Africa și prietenia americană”.

Însuși guvernul francez în ajunul discutării problemei algeriene încearcă să exercite influența asupra O.N.U. prin amenințări. Astfel reprezentantul Franței la O.N.U., după cum a declarat președintele Comisiei pentru Afacerile Externe ale Consiliului Republicii, va părăsi ședința Adunării Generale „dacă o majoritatea de două treimi va vota împotriva Franței”.

În declarația pe care a făcut-o recent Guy Mollet cu privire la legăturile „indisolubile” dintre Franța și Algeria, se exprimă din nou refuzul guvernului francez de a trata cu conducătorii luptei de eliberare a poporului algerian. Primul ministru a reluat argumentele în favoarea includerii teritoriilor nord-africane în așa

numita piață vest-europeană, creînd „comunitatea euroafricană”. Noui proiect constituie o dovadă că cercurile diriguitoare franceze nu vor să recunoască dreptul poporului algerian de a-și lua soarta în propriile sale mâini.

Masele largi din Franța își dau

Eșecul unei cariere politice

La 9 ianuarie a fost anunțată demisia lui Eden din postul de prim-ministru.

Demisia sa vine după un șir întreg de grave eșecuri politice, economice și militare înregistrate de imperialismul englez în timpul guvernării sale. Aceste greșeli au culminat cu dezlănțuirea agresiunii împotriva Egiptului, care după cum se știe, a fost condamnată de imensa majoritate a statelor membre ale O.N.U. și de întreaga opinie publică internațională.

Neținînd seama de adevăratele interese ale poporului englez, Eden a dus o politică tipic colonialistă „de pe poziții de forță”, ceea ce nu putea duce decît la eșec. După cum scrie „Manchester Guardian”, „politica sa a pus Anglia într-o situație pe care n-o cunoscuse din 1940 și a lăsat timp cît el rămînea la conducere, nu existau șanse de a repara pagubele”.

Faptul că Eden a refuzat să tragă concluziile ce i se impuneau, vînd să evite demisia prin aranjarea unui „concediu de boală”, nu a ajutat la nimic. A fost prea mare nemulțumirea cauzată în Anglia de politica sa și au devenit prea evidente consecințele nefaste ale acestei politici. De aceea demisia sa nu poate fi considerată ca o surpriză. Presa britanică este unanimă în exprimarea părerii că Eden trebuia să demisioneze.

Această părere este împărtășită de presa și cercurile conducătoare americane care consideră demisia sa

seama tot mai bine că ar însemna permanentizarea războiului și că acest război aducea și mai mult prăpastia dintre poporul algerian și Franța.

Opinia publică mondială așteaptă din partea O.N.U. o rezolvare echilibrată a acestei probleme.

ca un simptom vădit de înfrîngere a colonialismului britanic, al cărui loc încearcă să-l ia cel american.

În S.U.A. se crede că fără Eden „doctrina Eisenhower” pentru Orientul mijlociu va putea fi mai ușor aplicată și succesorii lui nu vor fi în stare să împiedice S.U.A. de a apăra vechile poziții anglo-franceze în această regiune. Desigur calculele lor — ca și ale lui Eden la timpul său — neținînd seama de voința de libertate și independență națională a popoarelor arabe — vor suferi aceiași eșec.

De altfel demisia sa nu va pune capăt divergențelor principale anglo-americane. Se știe că Eden reprezenta tradițiile și interesele politice ale Angliei colonialiste care nu se împacău ușor cu cedarea pozițiilor Regatului Unit în favoarea imperialismului american.

Demisia sa exprimă de fapt falimentul politicii franco-britanice în Orientul mijlociu.

Criza prin care trece Anglia este o criză adîncă și nu va fi soluționată decît dacă se va proceda la o nouă orientare, mai realistă, a întregii activități politice pe plan intern și extern.

Cercurile largi ale opiniei publice britanice subliniază necesitatea schimbării politicii engleze în sensul slăbirii în primul rînd a intereselor roale ale poporului englez.

I. IOVANESCU
C. LUSTREA